

БОЖИКНІТЕ АВАНТУРИ НА МУСАЛЕНКО!

МУСАЛЕНКО

Приказната за Змејот

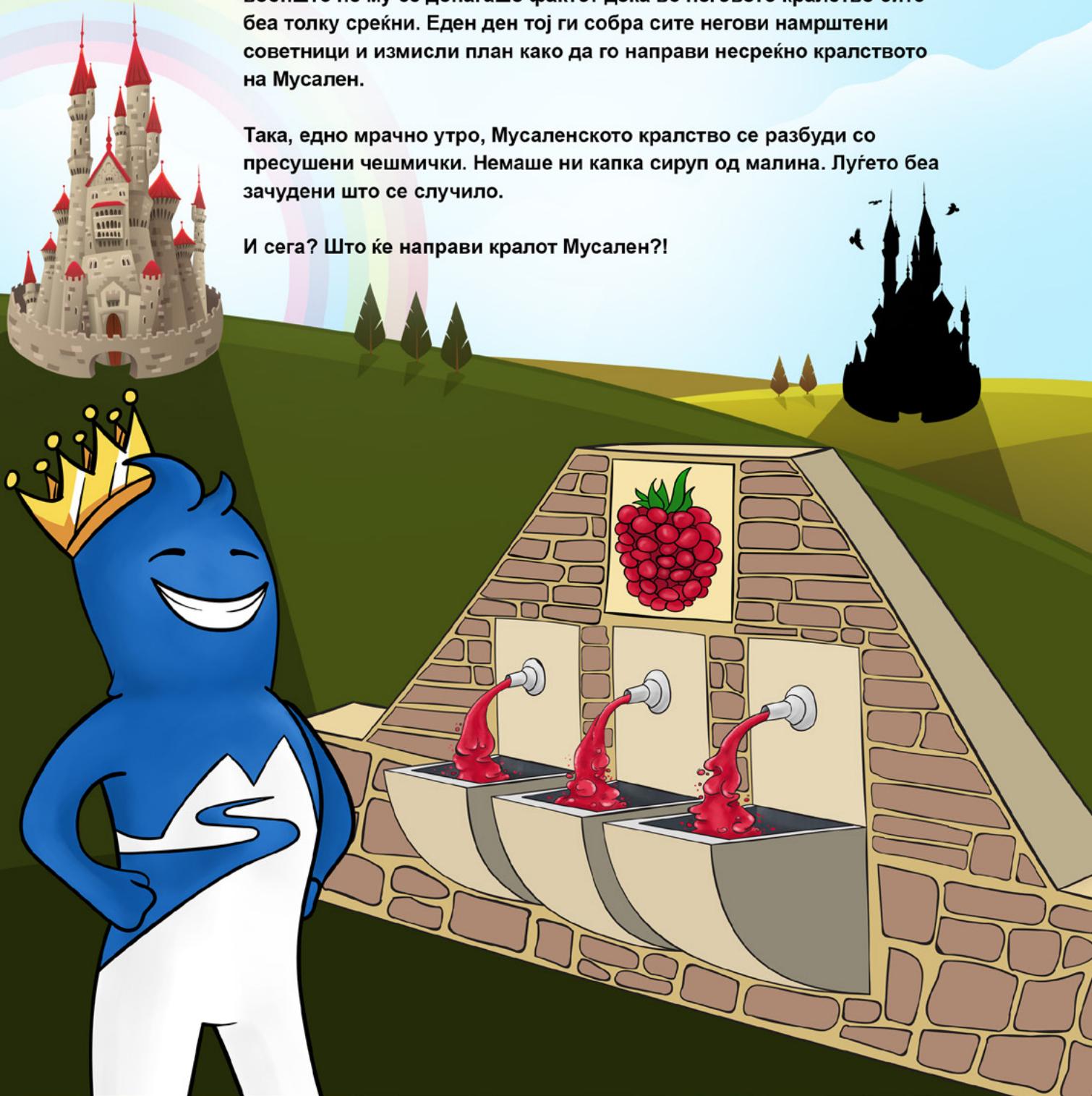
Си беше еднаш едно кралство. Тоа се наоѓаше на Мусала, највисокиот врв на највисоката планина во областа. Кралот Мусален беше мудар, добар крал кој сите многу го сакаа. Кралството беше познато по тоа што од чешмите наместо вода, течеше сируп од малини, а низ улиците се ширеше миризба на свежо печени кифлички со јаболка и цимет. Животот на луѓето во кралството беше исполнет со радост и безгрижност.

Сосема близку до среќното кралство, имаше едно несреќно кралство. Таму кралот беше лошиот чичко на Мусален - Лошан. Тој беше крал на најсивото и најнесреќното кралство во окoliniата. Од чешмичките течеше сируп од лути пиперки, а воздухот мирисаше на валкани чорапи и смрдеа. Луѓето не можеа да престанат да киваат и да плачат од овие мириси и затоа секогаш беа тажни.

Кралот Loшан беше многу завидлив на својот внук Мусален и воопшто не му се допаѓаше фактот дека во неговото кралство сите беа толку среќни. Еден ден тој ги собра сите негови намрштени советници и измисли план како да го направи несреќно кралството на Мусален.

Така, едно мрачно утро, Мусаленското кралство се разбуди со пресушени чешмички. Немаше ни капка сируп од малина. Луѓето беа зачудени што се случило.

И сега? Што ќе направи кралот Мусален?!

Кралот кога го виде кралството, без да губи време, го зеде најбрзиот коњ, зеде малку кифлички со јаболка и цимет и тргна кон пештерата во која беше изворот за сирупот од малини, за да види зошто чешмичките се пресушени. Јаваше цел ден и цела ноќ додека конечно пристигна во пештерата. Внатре беше темно и страшно. Храбриот крал Мусален не гледаше ништо во темнината, па така скиташе наоколу. Одеднаш, се разнесе страшен татнеж и кралот се удри во нешто цврсто и лигаво кое дишеше. Мусален трепна неколку пати за да се навикне на темнината. И токму во тој момент во него се загледаа две огнено-црвени очи кои светеа, а големата жедна уста се отвори и изговори:

- Кој си ти и што бараš во мојата пештера?
- Јас сум кралот Мусален. Ќе ги пуштам изворите на кои што си седнал ти, за моето кралство повторно да има сируп од малини и луѓето повторно да бидат среќни. А ти кој си?
- Како се осмелуваш да ме прашаш кој сум?! Јас сум змејот Меркон. Од вчера јас сум господар на оваа пештера и на овие извори! Ќе пијам од сирупот од малини колку што сакам, како што ми вети кралот Лош... без разлика кој! Сега излези од мојата пештера и не ме вознемирувай повеќе!

Веднаш му стана јасно на кралот Мусален дека зад сево ова стои лошиот чичко Лошан. Тој го натерал змејот да ги преземе изворите. Но, уште поважно беше тоа што среќата на неговото кралство зависи од неговата мудрост.

- Нема да си одам од тука сè додека не ги ослободиш изворите – решително одговори Мусален.

Змејот се налути и рикна со гласен татнеж! Земјата под нозете на кралот се затресе и силен орган го исполнети воздухот. Огнот ги фати врвчињата на косата на кралот Мусален. Меркон се надвисна над Мусален подготвен да му зададе смртоносен удар, но наеднаш офна силно и се собра во клопче поради ужасната болка во stomакот. Земјата повторно се тресеше, но овој пат од кркорењето на stomакот на змејот.

- Оооффф! – тивко извика Меркон.

Тој се свитка во топка и почна да офка и да плаче. Во тој момент кралот Мусален откри дека змејот не е ниту страшен ниту лош, туку дека страда од силна болка. Се натажи и се доближи до змејот.

- Што ти е Меркон? Што те боли?

Змејот не можеше да поверува дека кралот го смирува и тешти. Меркон се расплака уште повеќе. Почна да му објаснува дека немал ништо јадено и дека е многу гладен.

- И... и.. – липаше низ солзи додека му објаснуваше на кралот дека е многу осамен во таа пештера.

- Веднаш ќе те изедев, но поубаво е кога не сум сам и имам друштво.

Мусален брзо извади од кифличките со јаболки и цимет кои си ги зеде за по пат и му подаде на змејот.

- Повели Меркон! Земи од кифличките и слушај внимателно што ќе ти предложам. Имам одлична идеја! Дојди да живееш во Мусаленското кралство! Таму никогаш нема да си осамен и гладен. Имаме многу кифлички и чешмички од кои тече сируп од малини. И најважно - ќе имаш многу пријатели.

Змејот воопшто не се двоумеше, веднаш ја прифати поканата да живее во Мусаленското кралство. Го ослободи изворот со малини, го зеде кралот на грб и тргнаа кон Мусала – највисокиот врв на највисоката планина во околината.

Враќајќи се дома, ги пресретна кралот Loшан. Тој на помош ја викна лошата вештерка Злаја, која веднаш направи смртоносна магија...

- Абра кадабраа – викна вештерката. - Сим салабииим, во студ и мраз да потонете и патот за дома да го заборавите!

Во тој момент облаци го скрија сонцето, задува силен северен ветер и заврна пороен дожд кој се претвори во град. Колку и да се бореа, кралот Мусален не можеше да се избори со студот и почна да паѓа во ледената виулица. Кога Loшан и вештерката Злаја мислеа дека победиле, Меркон ја собра целата сила, длабоко зеде воздух, ја рашири големата змејска уста и почна да пушта оган од устата. Двајцата лошковци се преплашија од огнената стихија. Почнаа да бегаат во далечината. Меркон почна да се радува:

- Muахахахахха... Виде ли како се исплашија? Сигурен сум дека уште 100 години ќе бегаат од нас. Нели Мусален? Мусален? Еј, пријателче, добар ли си?

Но, кралот Мусален воопшто не го слушаше Меркон затоа што магијата го замрзнала. Змејот без двоумење го зеде својот пријател и одлета кон кралството.

Стражарите најпрво се исплашија од змејот што се приближува. Војниците застанаа пред портите на кралството за да го заштитат. Веднаш пред да даде капетанот наредба за стрељање, ги слушнаа молбите на Меркон и го видоа како го носи нивниот крал во прегратки. Веднаш подготвија топла бања, топол малинов сируп со лекарство и врели кифлички со цимет. Но, ништо не помагаше. Го викнаа најпознатиот лекар во околината, сите добри самовили, шумски цуциња кои се обидуваа да ја растурат магијата, но кралот не отвораше очи. Не им преостана ништо друго освен да го прогласат кралот Мусален за мртов.

Меркон најтешко ја прифати веста. Тој цел живот копнееше за пријател и точно кога го најде, повторно остана сам. Не сакаше да се враќа пак во пештерата и не сакаше пак да ги плаши луѓето и животните кои ќе го сметаат за лош. Ништо друго не сакаше освен пријателот да му се разбуди. Горки солзи се одронија од очите на змејот и Меркон кој силно го прегрна својот пријател и заплака со цела сила. И баш кога се изгледаше безнадежно, мразот почна да се одронува од телото на Меркон и полека почна да се топи. Меркон мислеше дека сонува. Мусален ги отвори очите и сфати дека неговиот пријател Меркон со неговото големо и топло змејско срце го стопи мразот и го спаси. Од тој момент, Меркон и Мусален беа неразделни пријатели.

Утредента, додека двајцата пријатели се шетаа во градината и си разговараа за авантурите кои им се случија, се сетија на намрштените луѓе од лошанското кралство. Се натажија и одлучија да им однесат од вкусните кифлички и да ги поканат на чаша малинов сируп. Луѓето од кралството на Лошан многу се израдуваа и од срце ја прифатија поканата од Мусален и Меркон. Во чест на пријателството беше организиран бал. Двете кралства, на чело со крал Мусален и змејот Меркон прославија за новата среќа, цели 3 дена и 3 ноќи.

Сите насмеани и работливи луѓе дојдоа во Мусаленското кралство, кое стануваше сè поголемо и поубаво... и ти исто си добредојден, ќе те чекаме!

...А што се случи со Лошан? Очевидците тврдат дека уште бегал од страв. А Злаја пак, постојано му правела неволји, само за да си поигрува со него.

3+

Мали деца весели,
Здраво од мене – јас сум ви пријател верен.
Мусаленко се викам јас
И радост да носам секаде сакам.

